

A városi parkon igyekeztem keresztül, amikor hangosan síró kismacskák hangjára lettem figyelmes. Kellett egy kis idő, amíg rájöttem, honnan jön a keserves hang. A néhány hetes cicák egy kartondobozba és egy műanyag szatyorba voltak „becsomagolva” elég alaposan, és ott várták a sorsuk alakulását a játszótér bejáratánál.

Magammal vinni nem tudtam volna őket, de otthagyni sem akartam, ezért rögtön hívtam az Ebremény Állatvédő Egyesületet. Néhány perc múlva a helyszínre érkezett **Kodolányi Enikő**, az egyesület elnöke és magával vitte a két állatkát. Kiderült, korábban is kapott bejelentést ezekről a cicákról, de mire odaért a parkba, a nyávogó csomag eltűnt, aztán másnap ismét visszakerült valahogy a játszótér mellé, így találtam én rájuk. Ez az eset még szeptemberben történt.

Enikő első emléke az állatokkal kapcsolatban, hogy **lovat szeretett volna tartani** **Macskaért zongorázni**

Enikő első emléke az állatokkal kapcsolatban, hogy **lovat szeretett volna tartani gyerekkorában**, de sajnos a negyedik emeleten laktak. Nem volt az lónak való. Aztán szomszéd gyerekekkel a tömbház előtt készítettek rejtekhelyet az árva cicáknak, amiket nagy sajnálatukra kipakoltak az épület pincéjéből a felnőttek. Enikő már ekkor képes volt megszelídíteni a legmakrancosabb rozsdás kandúrt közülük. Őt ugyan nem tarthatta meg, de később sok egyezkedés, és a tízes zongoravizsga után hazavihetett egy saját kiscicát. Még most is emlékszik, milyen büszkén hozta haza Szombathalvárról – meséli.

„Volt egy Morzsa kutyám is, aki hozzám szegődött, mert adtam neki falatot. Jött velem mindenhová, ott aludt a lábtörlőn az ajtó előtt. Olyan is volt, hogy a suliban ott volt a pad alatt, **a z egész osztály drukkolt, hogy ne derüljön ki**

”– emlékszik vissza. De nem csak Morzsával, a város többi kutyájával is jóban volt már kislányként. Nehéz megállnia, hogy ne szóljon hozzuk, onnan kezdve pedig el vannak varázsolva mindketten: a kutya is és Enikő is.

Menhelyrol menteni

A kutyamentés még 2011-ben kezdődött, amikor kilenc állatot az udvarhelyi kutyamenhelyről hoztak el, ahol altatás várt volna rájuk. Beoltották, rendbe hozták az állatokat és gazdát kerestek nekik.

Az állatvédő egyesület alapítói, Kodolányi Enikő és **Király Krisztina**, meg néhány önkéntes úgy vélték, a városi kutyamenhely nem biztosít megfelelő körülményeket a befogott állatoknak. Több évbe telt, de elérték, hogy bezárják a régi menhelyet. Tavaly árvíz öntötte el a területet, akkor a kutyákat Csíkszeredába szállították. Most készülöben van az új telephely, szeptemberre ígérték, hogy elkészülnek a kennelek, de a jelenlegi állapotról még nem kapott tájékoztatást – mondja Enikő.

Szerinte az utóbbi időben javult valamennyit a kóborkutyahelyzet Udvarhelyen, de még most is naponta több telefonhívás érkezik az egyesülethez, hogy segítséget kérjenek az utcán látott, vagy bajba jutott állatoknak. Sokan kérik azt is, hogy segítsenek új otthont találni a megunt háziállatoknak.

A megmentett kutyákat önkénteseknél, vagy segítőkész vállalkozások udvarán helyezik el ideiglenesen, amíg átesnek az örökbefogadás előtti procedúrán. A kutyusok először **féreghajtó**

t, majd oltásokat, és azonosító chipet

kapnak. Esetenként ivartalanítják is őket, ebben az állatorvosi rendelők segítenek. A költségeket adományokból igyekeznek fedezni, de még mindig sokkal több a kérés, mint az adományozás az egyesület irányába.

Láncra nem

Jelenleg tizenkilenc eb reménykedik, hogy új életet kezdhet az egyesület gondozásában. Többen szoktak lenni – mondja Enikő – de sajnos a Parvo vírus okozta bélgyulladás sok kisállatot elvitt az őszi folyamán. Amíg a téli fagy ki nem irtja a fertőzést, nem is fogadnak be új állatokat a meglévők mellé.

Az örökbeadás szerződéssel történik, és mielőtt valaki hazavisz egy új kedvencet, alaposan kikérdezik, hogy milyen családba, milyen körülmények közé fog kerülni a négylábú. „Ha egy mód van rá, akkor láncra nem adunk kutyát” – jelenti ki határozottan Enikő. Az új gazdik sokszor küldenek fotókat az örökbefogadott kutyájuk új életéről, de sajnos **olyan is van, aki visszahozza** az ebet, vagy a cicát, volt már, hogy szó nélkül betették a kapun – meséli.

A kutyatartás felelősség is, alaposan át kell gondolni, mielőtt valaki a kutyás élet mellett dönt – vélekedik Enikő. A leginkább arra kell figyelni, hogy olyan kutyát válasszunk, akinek a természete és igényei összeegyeztethetők a mi életmódunkkal.

Ha fajtatiszta kutyát választunk, arról előre lehet tudni például, hogy mekkora a mozgásigénye. Egy terriernek nagyon nagy, az egy energikus, pörgős kutya, a Columbo filmekből ismert basset hound hozzá képest lassú és nyugodt. Sokan azt mondják, nem akarnak **nagytestű kutyát a tömbházba.**

De azt is figyelembe kell venni, hogy a kicsik általában sokkal mozgékonyabbak, energikusabbak – hívja fel a figyelmet Enikő.

Döntsük el, hogy ki a főnök

Nem lehet eleget hangsúlyozni azt sem, hogy foglalkozni kell a kutyával. Nem elég neki a napi egy séta, sőt még az is kevés lehet, ha szabadon járhat az udvaron. A kutyának új szagok, új terep és feladatok kellenek. A saját kutyáján figyelte meg Enikő, hogy ha a megszokott útvonalon sétáltatta, unatkozni kezdett. A tömbházas ebeknek napi három sétát javasol, amiből az egyik tartson legalább hatvan percet. Kölyökkorban ennél többször is le lehet vinni, főleg, amikor a szobatisztaságra akarjuk nevelni –tanácsolja. „Azt szoktam mondani, hogy ez nem tengerimalac. Ez kutya, ki kell vinni.”

A felnőtt kutyákat is lehet nevelni – nyugtat meg a szakértő. A következetesség a lényeg, meg az, hogy megmutassuk a kutyának, ki a főnök. Egyértelművé kell tenni a számára, hogy **mit várunk el tőle**

, és ha másképp cselekszik, akkor azonnal reagálni rá, nem két nappal később.

Elég csak egyszer megengedi a kedvencnek, hogy felmásszon az ágyba, vagy átmenjen az úton, legközelebb is biztosan meg fogja próbálni, és nem hibáztathatjuk érte. Ezért kell lefektetni és szigorúan betartani a szabályokat.

Ugyanígy a dicsérettel is tudatosan kell bánni, ha eredményeket szeretnénk a kutyannevelésben. Ha valamit jól csinált az állat, akkor kapja meg a jutalmat, simogatást, dicséretet, de hiába mondjuk hogy „nem szabad” és közben simogatjuk a fejét. Azt ő nem fogja megérteni, **a legtöbb gazdi itt rontja el**

– magyarázza Enikő.

A simogatás mindig megerősítést jelent neki, mintha azt mondanánk: jól van, jól csinálod, amit csinálsz. Éppen ezért ne kezdjünk simogatni egy riadt állatot, azért, hogy megnyugtassuk például egy petárdarobbanás után. Sokkal jobb, ha nem reagáljuk le a kutya számára ijesztő jelenséget. Ha a gazdin azt látja, hogy nyugodt maradt, akkor ő is megnyugszik.

A hasonló ijesztő helyzetek kezelésére az is jó módszer, ha eltereljük, lekötjük a kutya figyelmét. Így lehet, hogy észre sem fogja venni a dörgést vagy villámlást – osztotta meg a saját tapasztalatait Enikő.

Jótanács félősöknek

Végül azoknak is adott tanácsot a kutyaszakértő, akik nem barátkoznak ilyen könnyen az állatokkal, esetleg félnek tőlük. Őt is harapta meg már kutya, és össze kellett szednie magát, mielőtt ismét dolgozni tudott ugyanazzal az állattal. De ez nem tántorította el attól, hogy továbbra is a négylábúakért éljen – meséli.

„Könnyelmű kijelentésnek tűnhet, de úgy gondolom, az ember saját magában le tudja ezt rendezni. Nehéz, de felül kell kerekedj a félelmeiden, ugyanúgy, mint minden más. **Ha félsz a kutyától, azt a ő megérzi. És onnantól ő a főnök.**

Ha úgy mész el mellette, hogy veszel egy nagy levegőt, és azt mondod, nem félek, biztos vagyok benne, hogy nem fog bántani. De a félelmet megérzi, ebben nem kételkedem."

A kutya testbeszéde elárulja, hogy éppen mire készül. Amikor játszik, általában le van lapulva a földre, amikor fél, behúzza a farkát, viszont mikor támadni akar, olyankor feszesen tartja, felborzolja a szőrét, támadóállást vesz fel. Ezekből lehet következtetni, hogy mire számítsunk az adott helyzetben.

Amikor ismeretlen kutyával találkozunk, először engedjük, hogy szagolja meg a kezünket, csak utána próbáljuk megsimogatni, és soha ne felülről közelítsünk az állathoz, mert ez számára fenyegetőnek tűnhet. Mindig lássa a kutya, hogy honnan nyúlsz feléje, és legyenek nyugodt, határozott mozdulataid – foglalja össze a lényeget a szakértő.